

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. Враца, 18.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, II-РИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

Членове: Пенка П. Петрова
Камелия Пл. Колева

при участието на секретаря Галя Цв. Иванова
като разгледа докладваното от Евгения Г. Симеонова Въззивно гражданско
дело № 20211400500550 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК.

Образувано е по *въззивна жалба вх.№ 9366/29.11.2021 г.* на адв.Л.В., в
качеството ѝ на пълномощник на ищцата Н. Я. И., против Решение №
263/22.11.2021 г. по гр.д.№ 2800/2021 г. на Районен съд-Враца, с което са
отхвърлени предявените против ОД на МВР-Враца иск с правно основание
чл.74, ал.4 КТ за прогласяване недействителността /нищожността/ на т.2 от
склучения между страните Трудов договор № 369р-7147/24.04.2020 г. и иск с
правно основание чл.118, ал.1 КТ за отмяна на Заповед № 369з-
1398/22.06.2021 г. на директора на ОДМВР в частта, в която е посочен срок на
действие на трудовия договор до 14.11.2021 г.

В жалбата се поддържа, че решението е неправилно, необосновано и
незаконосъобразно. Навеждат се доводи, че в склучения между страните
трудов договор от 24.04.2020 г. е посочено, че се склучва на основание чл.68,
ал.1, т.1 КТ и чл.70 КТ, както и че длъжността е по допълнителния щат на ОД
на МВР-Враца, утвърден с МЗ рег.№ 8121К-16518/04.11.2019 г., изм. и доп. с
МЗ № 8121К-4286/02.03.2020 г., като в т.2 от договора изрично се сочи, че се
склучва за определен срок, считано от 24.04.2020 г. Изтъква се, че по делото
е представена само втората от цитираните заповеди, но не и първата, както и
Заповед МЗ № 8121К-10369/05.11.2020 г., която е издадена седем месеца след
подписването на договора и няма отношение към предходните две заповеди.
Въззивницата твърди, че не е била запозната със съдържанието на нито една
от посочените заповеди, както и че в нито един документ от трудовото ѝ
досие не се уточнява срок, за който се склучва трудовия договор, поради

което към момента на сключване на трудовия договор тя е считала същия за безсрочен. Счита, че клаузата по т.2 от трудовия договор е в нарушение на императивните разпоредби на чл.68, ал.3 и ал.4 КТ вр. §1, т.8 КТ, тъй като не са посочени конкретните обективни причини, които да обуславят срочността му, поради което е недействителна и съгласно чл.68, ал.5 КТ договорът следва да се счита сключен за неопределено време. В подкрепа на това становище развива подробни прави доводи и се позовава на практика на ВКС на РБ.

В жалбата се изразява несъгласие с изводите на районния съд, че възстановяването на Н.И. на заеманата преди уволнението длъжност е извършено при съобразяване с МЗ № 8121К-10369/05.11.2020 г., с което е разкрита длъжност със същите характеристики, но за нов период – от 15.11.2020 г. до 14.11.2021 г., поради което правилно в обжалваната Заповед № 369з-1398/22.06.2021 г. е посочен срок до 14.11.2021 г. Навеждат се доводи, че с тази заповед работодателят едностранно в нарушение на чл.118, ал.1 КТ е внесъл промяна в съдържанието на трудовото правоотношение, посочвайки ново правно основание - чл.68, ал.1, т.1 вр. ал.4 вр. пар.1, т.8 от ДР на КТ, и конкретен срок на договора. Развиват се съображения, че дори и да се приеме, че клаузата за срочен договор не е недействителна, то срокът на действие на описаната в т.1 от договора МЗ № 8121К-13518/04.11.2019 г., изм. и доп. с МЗ № 8121К-4286/02.03.2020 г., е бил за периода от 15.11.2019 г. до 14.11.2020 г., но с оглед обстоятелството, че трудовото правоотношение е било прекратено на 16.11.2020 г., уволнението е отменено с влязло в сила решение и на 22.06.2021 г. ищцата се е явила да започне работа, то по силата на чл.69 КТ срочният трудов договор се е превърнал в безсрочен, тъй като след възстановяването ѝ на работа тя е продължила да работи без писмено възражение от работодателя. Навеждат се доводи, че с издадената Заповед № 369з-1398/22.06.2021 г. работодателят не е продължил срока на договора за още една година, тъй като това може да стане единствено по реда на чл.119 КТ и то преди изтичане срока на договора, които предпоставки не са налице в конкретния случай.

Въззивницата моли обжалваното решение да бъде отменено и да бъде уважен предявения иск за отмяна на Заповед № 369з-1398/22.06.2021 г. на директора на ОДМВР-Враца в частта, в която е посочено, че трудовият договор с ищцата е със срок на действие до 14.11.2021 г. Претендира присъждане на деловодни разноски за двете съдебни инстанции.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК е постъпил *отговор вх.№ 10245/15.12.2021 г.* от ОД на МВР-Враца, подаден чрез главен юрисконсулт Д.П., в който се изразява становище за неоснователност на въззивната жалба. Навеждат се доводи, че в т.2 на сключения между страните трудов договор е посочено, че договорът е за определен срок, както и правните норми, съответстващи на срочен трудов договор. Въззиваемият изтъква, че в договора изрично е посочена началната му дата, а относно крайната дата на изтичане на срока на правоотношението е посочена заповедта на министъра, в която ясно и конкретно е посочен крайния срок, поради което не би могло да възникне ни най-малко съмнение в срочността на този договор.

В отговора се прави позоваване на практика на ВКС, според която съгласно чл.67, ал.1 КТ трудовият договор може да бъде сключен като срочен или за неопределено време, като според ал.2 на същата разпоредба, за да се счита, че договорът е сключен за неопределено време, следва в него да не е

включена изрична уговорка за срок. Когато договорът е срочен, срокът на действието му трябва да е точно определен или да е определяем въз основа на други елементи от съдържанието му, така че да стане ясен на лицето, полагащо труд. При неяснота или възникнали спорове договорът трябва да се тълкува по правилата на чл.20 ЗЗД, за да бъде изяснена действителната обща воля.

Навеждат се доводи, че при възстановяване на ищцата на работа, ОДМВР-Враца се е съобразила с мотивите на Решение № 260123/10.05.2021 г. по в.гр.д.№ 160/2021 г. на ОС-Враца, в които е посочено, че към момента на постановяване на решението длъжността съществува, тъй като посочената в договора заповед на министъра е видоизменена с последваща такава и допълнителните щатове за заеманата от въззивницата длъжност са продължени и за периода 15.11.2020 г.-14.11.2021 г.

Въззивната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, в рамките на законоустановения срок по чл.259, ал.1 ГПК и срещу обжалваем съдебен акт.

При извършената служебна проверка по реда на чл.269, изр.1 ГПК, въззивният съд констатира, че обжалваният съдебен акт е валиден и допустим.

За да се произнесе по правилността на атакуваното решение, настоящият съдебен състав взе предвид следното:

Първоначално съдебното производство е образувано пред Административен съд – Враца по жалба на Н. Я. И. от гр.Враца против Заповед № 369з-1398/22.06.2021 г. на директора на ОДМВР-Враца в частта, с която е определен срок на трудовия й договор до 14.11.2021 г. С Определение № 329/19.07.2021г., постановено по адм.дело № 405/2021г. по описа на същия съд, производството по делото е прекратено и е изпратено по подсъдност на Районен съд – Враца.

С Определение № 294/23.07.2021г. по гр.дело № 20211420102800 районния съд е оставил производството по делото без движение като е указал на Н.И. да формулира петитум съобразно правораздавателната компетентност на гражданския съд като съобрази характера на заповедта на ответника и предмета на спора между страните.

В изпълнение на дадените указания е депозирана молба вх.№ 4255/02.08.2021 г. за отстраняване на нередовностите. От съдържанието на първоначалната жалба и на тази молба се извеждат следните твърдения, на които ищцата И. основава иските си претенция:

Посочва се, че страните са били в трудово правоотношение по силата на трудов договор № 369р-7147/24.04.2020 г., сключен на основание чл.68, ал.1, т.1 КТ вр. чл.70 КТ, чл.119 КТ вр. чл.159, ал.2 ЗМВР, считано от 24.04.2020 г., като ищцата е заемала длъжността "****" в ОДМВР-Враца. Твърди се, че със Заповед № 369з-2273/16.11.2020 г. трудовият договор е бил прекратен, но с Решение на Окръжен съд-Враца от 10.05.2021 г. по в.гр.д.№ 160/2021 г. заповедта е била отменена като незаконосъобразна. Посочва се, че със Заповед № 369з-1398/22.06.2021г. ищцата е възстановена на заеманата от нея длъжност, но в заповедта е посочен срок на действие на трудовия й договор до 14.11.2021 г.

В допълнително подадената молба се сочи, че в т.2 на трудовия договор е отразено, че се сключва на основание чл.68, ал.1, т.1 КТ за

определен срок, считано от 24.04.2020 г., но без да се сочи конкретна продължителност на този срок или причини, налагащи срочност на договора. Развиват се подробни правни съображения относно основанията, на които може да бъде сключван срочен трудов договор, като се изразява становище, че същите не са налице в конкретния случай. Изтъква се, че в решението си Окръжен съд Враца също е приел, че трудовият договор между страните е безсрочен. Прави се обобщение, че в частта по т.2 трудовият договор е сключен в нарушение на императивните разпоредби на чл.68, ал.3-ал.5 КТ, поради което е недействителен и на основание чл.68, ал.5 КТ следва да са счита сключен за неопределено време.

Навеждат се и доводи, че със Заповед № 369з-1398/22.06.2021 г. работодателят в нарушение на чл.118, ал.1 КТ внася едностранна корекция в съдържанието на трудовото правоотношение, като посочва срок на договора и основания за сключването му по чл.68, ал.1, т.1 вр. ал.4 КТ вр. §1, т.8 от ДР на КТ. В условията на евентуалност се излагат и доводи, че дори и да се приеме, че клаузата за срочен договор не е недействителна, то срокът на действие на описаната в т.1 от договора МЗ № 8121К-13518/04.11.2019 г. е за периода от 15.11.2019 г. до 14.11.2020 г., трудовото правоотношение е било прекратено на 16.11.2020 г., а след възстановяването ищцата работи реално от 07.07.2021 г., поради което по силата на чл.69 КТ сключеният до 14.11.2020 г. срочен трудов договор се е превърнал в безсрочен. Ето защо ищцата счита, че и в двете хипотези – на частична недействителност на трудовия договор досежно т.2 и на превръщането му в безсрочен в хипотезата на чл.69 КТ работодателят незаконосъобразно е изменил едностранно съдържанието на трудовия договор като е променил срока му до 14.11.2021 г.

При така изложените твърдения, ищцата формулира следните искания:

1. За прогласяване недействителността на т.2 от трудов договор № 369р-7147/24.02.2020г., според която договорът се сключва за определен срок;
2. За отмяна на Заповед № 369з-1398/22.06.2021г., в частта, с която е посочено, че трудовия договор е със срок на действие до 14.11.2021 г.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответната Областна дирекция на МВР-Враца, в който се изразява становище за неоснователност на исковата молба. Признава се обстоятелството, че с ищцата е сключен трудов договор № 369р-7147/24.04.2020 г. на основание чл.68, ал.1, т.1 и чл.70 КТ. Твърди се, че на 10.03.2020 г. Н.И. е подала заявление рег.№ 369000-4056/13.03.2020 г. за назначаване на временен трудов договор на длъжност "****" в група "Регистрация и отчет на пътните превозни средства, собствениците им и водачи" от сектор "Пътна полиция" към отдел "Охранителна полиция" по допълнителен щат, утвърден с МЗ 8121К-13518/04.11.2019 г., изм. и доп. с МЗ 8121К-4286/02.03.2020 г. към щата на ОДМВР-Враца. Изтъква се, че ищцата е попълнила и подписала собственоръчно бланката на заявлението, след като я е прочела и ѝ е било обяснено за характера и срока на допълнителния щат. Посочва се, че въз основа на това заявление и със съгласие на директора на ОДМВР-Враца е изготвен и подписан срочен трудов договор. Ответникът признава, че в договора не е посочен цифром срока на договора, но навежда доводи, че този срок е посочен в заповедта на министъра във връзка с допълнителния щат, като самите заповеди са посочени изрично в договора и в заявлението за назначаване, поради което може да бъде направен извод, че ищцата изначално

е знаела срока, за който е наета. Изтъква се също, че в договора са посочени правни норми, съответстващи на срочен трудов договор, както и че навсякъде в текста е посочено, че договорът е срочен. В подкрепа на становището си за срочен характер на трудовия договор, ответникът се позовава на съдебна практика на ВКС.

В отговора се развиват съображения, че с решението си ОС-Враца е прогласил незаконност на уволнението само поради липса на взаимно съгласие на страните за прекратяване на трудовия договор, и макар и да е посочил, че счита възразението на ОДМВР-Враца за срочност на договора за неоснователно, в мотивите е посочил, че длъжността е налична до 14.11.2022 г., т.е. посочен е крайният срок на трудовото правоотношение за длъжността на ищцата.

С обжалваното Решение № 263/22.11.2021 г. по гр.д.№ 2800/2021 г. ВРС е отхвърлил исковите претенции като неоснователни и недоказани и е осъдил ищцата Н.И. да заплати на ОДМВР-Враца деловодни разноски в размер на 100,00 лв.

След като извърши самостоятелна преценка на наведените от страните доводи и събраните пред първоинстанционния съд писмени доказателства, настоящият съдебен състав приема, че по делото се установява следната безспорна фактическа обстановка:

Със Заповед № 8121К-4286/02.03.2020 г. на министъра на вътрешните работи е изменен допълнителен щат, утвърден за периода 15.11.2019 г.-14.11.2020 г. със Заповед №8121К-13518/04.11.2019 г., като са включени 80 щатни бройки за лица, работещи по трудово правоотношение към щатовете на СДВР и ОДМВР, в т.ч. 3 щатни бройки за ОДМВР гр.Враца за длъжността "****", в група "Регистрация и отчет на пътните превозни средства, собствениците им и водачи" от сектор "Пътна полиция" към отдел "Охранителна полиция". От заповедта е видно, че допълнителният щат се утвърждава за длъжности за лица, работещи по трудово правоотношение, назначавани по чл.68 КТ – за осъществяване на дейности по издаване на български лични документи, както и за персонализиране на български лични документи, издавани от други оправомощени служби и ведомства, при осигурени финансови средства за тези дейности по бюджета на МВР за съответната година ли средства, предоставени на МВР по програми и механизми на Европейския съюз и по други международни програми и договори.

На 10.03.2020 г. ищцата Н. Я. И. е подала молба вх.№ 369000-4056/13.03.2020 г., с която е поискала да бъде назначена на временен трудов договор на длъжност "****" по допълнителния щат, утвърден с МЗ № 8121К-13518/04.11.2019 г., изм. и доп. с МЗ № 8121К-4286/02.03.2020 г. към щата на ОДМВР-Враца.

На 24.04.2020 г., на основание чл.68 ал.1 т.1,чл.70 и чл.119 от КТ и чл.159 ал.2 от ЗМВР между страните е сключен трудов договор №369р-7147, по силата на който ответникът е възложил, а ищцата е приела да изпълнява длъжността "****" в група "Регистрация и отчет на пътните превозни средства, собствениците им и водачи" от сектор "Пътна полиция" към отдел "Охранителна полиция" по допълнителния щат на ОДМВР, утвърден с МЗ рег. №8121К-16518/04.11.2019 г., изм. и доп. с МЗ рег. № 8121К-4286/02.03.2020 г. В т.2 от договора е посочено, че се сключва за определен

срок, считано от 24.04.2020 г.

Със Заповед № 369з-2273/16.11.2020 г. на директора на ОДМВР-Враца трудовият договор на Н. Я. И. е прекратен на основание чл.128а, ал.3 и чл.325, ал.1, т.1 КТ. Извършеното с тази заповед прекратяване на трудовото правоотношение е признато за незаконно с Решение № 260123/10.05.2021 г. по в.гр.д.№ 160/2021 г. на Окръжен съд-Враца. Със същия съдебен акт Н. Я. И. е възстановена на заеманата преди уволнението длъжност "****". В мотивите на съдебното решение по иска с правно основание чл.344, ал.1, т.2 КТ е посочено, че съдът намира доводите на ответника, че трудовото правоотношение между страните има срочен характер, за неоснователни, тъй като макар и да е посочено, че договорът има определен срок, такъв не е бил посочен изрично. Съдът е приел, че посочената в договора МЗ рег. №8121К-16518/04.11.2019 г.,изм. и доп. с МЗ рег. № 8121К-4286/02.03.2020 г. е видоизменена с последваща такава от 05.11.2020 г., с която сроковете за утвърдените допълнителни щатни бройки, една от които е била заета от ищцата, са продължени и за периода 15.11.2020 г.-14.11.2021 г.

По делото е приложено заверено копие от посочената в съдебния акт Заповед № 8121К-10369/05.11.2020 г. на министъра на вътрешните работи, от което е видно, че със същата е утвърден допълнителен щат за длъжности за лица, работещи по трудово правоотношение, назначавани по чл.68 от КТ за осъществяване на дейности по издаване на български лични документи, както и за персонализиране на български лични документи, издавани от други оправомощени служби и ведомства, при осигурени финансови средства за тези дейности по бюджета на МВР за съответната година или средства,предоставени на МВР по програми и механизми на ЕС и по други международни програми и договори, за периода 15.11.2020 г.-14.11.2021 г.,вкл. за ОДМВР гр.Враца 5 бр. "****", група "Регистрация и отчет на пътните превозни средства, собствениците им и водачи" сектор "Пътна полиция" отдел "Охранителна полиция".

Н.И. е подала заявление от 17.06.2021 г., с което е поискала възстановяване на работа.

Със Заповед № 369з-1398/22.06.2021 г. на директора на ОДМВР-Враца, издадена на основание чл.345 ал.1 от КТ във връзка с подаденото заявление и решението на ВОС, влязло в законна сила на 18.06.2021 г., Н. Я. И. е възстановена на длъжността "****" по трудов договор № 369-7147/24.04.2020 г. на основание чл.68, ал.1, т.1 вр. ал.4 вр.§1, т.8 от ДР на КТ, при осигуряване финансови средства по бюджета на МВР за съответната година по програми и механизми на ЕС и по други международни програми и договори и чл.105, ал.2, т.9 от Правилника за устройство и дейността на МВР във вр. с МЗ рег. № 8121К-16518/04.11.2019 г.,изм. и доп. с МЗ рег. № 8121К-4286/02.03.2020 г., за периода от 15.11.2019 г. до 14.11.2020 г., продължен с МЗ № 8121К-10369/05.11.2020 г. за периода от 15.11.2020 г. до 14.11.2021 г., със срок на действие на договора, считано от датата на заемане на длъжността до 14.11.2021 г.

На 23.06.2021 г. Н.И. е отказала да подпише заповедта поради неспазване на съдебното решение. След проведена кореспонденция между страните, на 07.07.2021 г. ищцата е приела да получи заповедта, но със забележка, че не е съгласна с частта, в която трудовият договор от безсрочен, без нейната воля и съгласие едностранно се трансформира от работодателя в

срочен и се определя срок за прекратяването му.

При така възприетата фактическа обстановка настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

1. По иска за прогласяване недействителността на т.2 от трудов договор № 369р-7147/24.02.2020г.

Правното основание на предявения иск е чл.74, ал.4 вр. ал.2 вр. чл.357, ал.1 КТ.

Разпоредбата на чл.74, ал.1 КТ предвижда, че недействителен е трудов договор, който противоречи на закона или на колективен трудов договор или ги заобикаля. В конкретния случай ищцата Н. Я. И. твърди недействителност на сключения с ответника ОДМВР трудов договор в частта относно предвидената в т.2 срочност на същия, като навежда доводи за нарушение разпоредбите на чл.68, ал.3-ал.5 КТ.

Съгласно чл. 67, ал. 1 КТ, трудовият договор може да бъде сключен като срочен или за неопределено време, като съгласно ал. 2 на същата разпоредба, за да се счита договора, сключен за неопределено време, следва в него да не е включена изрична уговорка за срок. Когато договорът е срочен, срокът на действието му трябва или да е точно определен, или да е определяем въз основа на други елементи от съдържанието му.

В разпоредбата на чл. 68 КТ изчерпателно са изброени случаите на сключване на срочен трудов договор. Според разпоредбата на чл. 68, ал.3 КТ срочен трудов договор по ал.1 на чл. 68 КТ се сключва за изпълнение на временни, сезонни или краткотрайни работи и дейности. Съгласно ал.4 на същата разпоредба, по изключение срочен трудов договор по ал.1, за срок най-малко една година може да се сключи за работи и дейности, които нямат временен, сезонен или краткотраен характер. Легална дефиниция на "изключение" по смисъла на чл. 68, ал.4 КТ дава § 1, т.8 от Допълнителните разпоредби към КТ, според която "изключение" по смисъла на чл. 68, ал.4 КТ е налице при конкретни икономически, технологически, финансови, пазарни и други обективни причини от подобен характер, съществуващи към момента на сключване на трудовия договор, посочени в него и обуславящи срочността му.

Настоящият съдебен състав намира, че в конкретния случай сключеният между страните трудов договор от 24.02.2020 г. не противоречи на посочените законови разпоредби.

На първо място, в договора изрично е отразено, че се сключва на основание чл.68, ал.1, т.1 КТ и е включена изрична уговорка за срок, т.е. при определяне на характера му не е приложима презумпцията на чл.67, ал.2 КТ.

На второ място, в договора действително не е посочена конкретна продължителност на срока му, но е отразена конкретната обективна причина за сключването му, обуславяща неговата срочност, а именно: ищцата е приела да изпълнява длъжността "****" в група "Регистрация и отчет на пътните превозни средства, собствениците им и водачи" от сектор "Пътна полиция" към отдел "Охранителна полиция" по допълнителния щат на ОДМВР, утвърден с МЗ рег. №8121К-16518/04.11.2019 г., изм. и доп. с МЗ рег. № 8121К-4286/02.03.2020 г.. Както бе посочено, по силата на тази заповед се назначават лица по трудово правоотношение *по чл.68 КТ* – за осъществяване на дейности по издаване на български лични документи, както и за персонализиране на български лични документи, издавани от други

оправомощени служби и ведомства, при осигурени финансови средства за тези дейности по бюджета на МВР за съответната година ли средства, предоставени на МВР по програми и механизми на Европейския съюз и по други международни програми и договори, *за периода от 15.11.2019 г. до 14.11.2020 г.* Следователно от изложеното в заповедта може да бъде направен извод, че между страните е бил сключен срочен трудов договор, чийто срок не е определен, но е определяем въз основа на друг елемент от съдържанието му, а именно – посоченото основание за сключването му.

На трето място, в подаденото от ищцата И. заявление изрично е посочено, че желае да бъде назначена на *временен* трудов договор на длъжност *"***" по допълнителния щат, утвърден с МЗ № 8121К-13518/04.11.2019 г., изм. и доп. с МЗ № 8121К-4286/02.03.2020 г. към щата на ОДМВР-Враца*. След като същата е подписала молба за назначаване при конкретно посочени условия, то не могат да бъдат възприети наведените в жалбата доводи, че към момента на сключване на договора тя е считала, че същият е безсрочен, тъй като не е посочена крайна дата на действието му и не е била запозната с посочените в съдържанието му министерски заповеди. При наличието на изрично волеизявление и при липсата на твърдения за пороци на волята при формирането му, се предполага, че същото е извършено при осъзнаване на правните му последици.

При тези съображения настоящият съдебен състав намира, че при сключване на трудовия договор между страните са били налице кумулативно предвидените предпоставки по чл. 68, ал. 4 КТ вр. § 1, т. 8 ДР на КТ съставляващи допустимо "изключение" от общата забрана по чл. 68, ал. 3 КТ за сключване на срочни трудови договори. Налице е конкретна обективна икономическа причина, обусловила срочността на договора, а именно - осигурено финансиране за назначаване по трудови договори по чл.68 КТ за определен срок, както и изрично писмено искане на ищцата, която е кандидатствала за назначаване по временен договор на длъжност по допълнителен щат, утвърден с точно посочен акт – Заповед № 8121К-13518/04.11.2019 г., изм. и доп. с МЗ № 8121К-4286/02.03.2020 г. към щата на ОДМВР-Враца. Ето защо въззивният съд приема, че включената в трудовия договор клауза за срок на договора по чл. 68, ал. 1, т. 1 КТ е валидна и е породила правно действие, поради което предявеният иск за прогласяване недействителност на същата е неоснователен.

Обстоятелството, че в самия трудов договор не е посочена конкретната продължителност на срока не е основание за нищожност на клаузата, когато същият е определяем въз основа на другите договорни елементи, а представлява неяснота, която при наличие на възникнали спорове следва да бъде тълкувана по правилото на чл.20 ЗЗД, за да бъде изяснена действителната обща воля. Извършеното в друг съдебен акт различно тълкуване на волята на страните не се ползва със сила на пресъдено нещо, още повече когато в мотивите на същия се съдържа известно вътрешно противоречие, тъй като от една страна се приема, че договорът няма срочен характер, но същевременно възстановяването на работа се извършва при изричното посочване, че с последваща министерска заповед от 05.11.2020 г. сроковете за утвърдените допълнителни щатни бройки, една от които е била заетата от ищцата, са продължени и за периода 15.11.2020 г.-14.11.2021 г.

II. По иска за отмяна на Заповед № 369з-1398/22.06.2021г., в частта,

с която е посочено, че трудовият договор е със срок на действие до 14.11.2021 г.

Правното основание на тази претенция е чл.357, ал.1 вр. чл.118, ал.1 КТ.

Ищцата твърди, че в атакуваната част заповедта е незаконосъобразна, тъй като работодателят е нарушил законовата забрана за едностранно изменение на трудовото правоотношение.

Настоящият съдебен състав намира тези доводи за неоснователни. Както бе посочено, първоначално сключеният трудов договор е със срочен характер, поради което извършеното отразяване в Заповед № 369з-1398/22.06.2021 г., че същият е сключен в условията на чл.68, ал.4 КТ вр. § 1, т. 8 ДР на КТ не може да бъде възприето като едностранно изменение на трудовия договор и добавяне на ново основание, а следва да бъде разглеждано единствено като конкретизация на волята. По същата причина въззивният съд намира, че не представлява едностранно изменение и извършеното със заповедта посочване, че трудовият договор е със срок на действие до 14.11.2021 г. Със същото е конкретизиран срока на договора съобразно с мотивите на Решение № 260123/10.05.2021 г. по в.гр.д.№ 160/21 г. по описа на ОС-Враца, в което е посочено, че възстановяването на ищцата на работа се извършва с оглед Заповед № 8121К-10369/05.11.2020 г. на министъра на вътрешните работи и утвърждаване на допълнителен щат за срок до 14.11.2021 г. Това основание, въз основа на което съдът е приел, че ищцата може да бъде възстановена на работа, предвижда, че трудовите договори за допълнителния щат се сключват само по реда на чл.68 КТ и зависят от осигуряване на необходимите финансови средства на служителите, назначени по този щат /т.3 от заповедта/. Не могат да бъдат възприети и наведените в жалбата доводи, че договорът се е трансформирал в безсрочен на основание чл.69 КТ. Прекратяването на трудовото правоотношение, извършено със Заповед № 369з-2273/16.11.2020 г. е извършено в първия работен ден след изтичането на срока на договора, т.е. ищцата не е продължила да работи след изтичането на срока на договора, а след възстановяването ѝ със Заповед № 369з-1398/22.06.2021 г. отново изрично е посочено, че договорът е срочен, като е посочена и продължителността на срока. Обстоятелството, че служителката е изразила несъгласие с този срок не променя характера на договора и не води до приложение разпоредбата на чл.69 КТ.

Като е достигнал до същите изводи и е отхвърлил предявените икове, районният съд е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде потвърден.

С оглед изхода на спора пред въззивната инстанция, право на разноски съобразно разпоредбата на чл.78, ал.3 ГПК има ответника, но в съдебно заседание процесуалният му представител изрично е заявил, че не претендира присъждане на такива.

Водим от горното, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 263/22.11.2021 г. по гр.д.№ 2800/2021 г. на Районен съд-Враца.

Решението не подлежи на касационно обжалване и е окончателно
съгласно чл.280, ал.3, т.3 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____